

propofuimus, quod exterius depingimus (Iconifimum aliquem Arcae innuit) ut foris difcamus, quid intus agere debeas. Et cum huius exemplaris formam in corde tuo exprefleris, domum dei in te edificatam effe leteris. Et jam Quintus Liber incipit: *Primum in planicie, ubi archam depingere volo, medium centrum quero &c.* Liber ifte in Codice confpirat cum Editis ufque ad C. XIV. p. 296. de *Manfionibus quadraginta duabus*, qui locus a verbis: *ad terram promiffionis gratiae*, ufque ad verba: *Hæc ad constructionem arcae &c.* in Codice deeft. Reliqua rurfus confonant ufque ad Editorum finem: *hoc interim exemplari affeclum fuum prouocet.* Deinceps vero in Codice additæ funt fequentes VI. Rubricæ: *Rerum fignificationes negligenter pertransire non debet negligens (diligens?) facri eloquij fcrutator. Quomodo numeri fignificent. Rerum proportionem in quibus confiderantur. De Ponderibus. De Menfuris. Mappa mundi.* Et hæc quidem aliquatenus refert Librum IV. *Excceptionum Hugonis* T. II. p. 348. Cetera vero, utut illius effe videantur, ad V. Libros de *Arca* certe non pertinent, neque alibi in Editis ejus reperiuntur. Initium Rubricæ I. *Diligens fcrutator facri eloquij rerum fignificationes &c.* Finis VI. cuius auus primus fuit *Herodes fecundus patruus*, qui *Jacobum interfecit. Explicit.* 1434. *post urbani.*

XV. fol. 320. *Sermo S. Ambrosij. Inie: Nabuthe hystoria tem-*
Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

pore vetus est &c. Ut edit. *Maur. Paris.* 1686. T. I. col. 565. Deest tamen etiam huic Exemplo extrema illa *περιχορη*: *Sed oportet &c.* cujus loco iterum: 1434.

XVI. fol. 329. *Augustinus de heresibus.* Nempe ad *Quodvultdeum.* Nequaquam tamen, ut Edit. *Maur.* T. VIII. col. 1. sed *Breviarium* perfunctorie inde excerptum.

DCLXVII.

Codex membranaceus lat. Sec.^{R.} 2234 XIV. Folior. 42. 4. partim lineis longis, partim per duas columnas scriptus, minio distinctus, et quondam *Domus Vallis Josaphat*, id est, *Carthusiæ Dolanensis* ob *Huffiticas* devastationes a. 1444. *Olomucium* translatae, nunc vero extinctae continet fequentia: I. absque titulo *Lignum Vitæ*, qui *Tractatus* legitur *Opp. omn. Bonaventuræ* T. VI. *Lugd.* 1668. p. 403. f. et ad calcem habet: *Magister Bonaventura.* Caret in Codice *Iconifmo Crucis*, incipit: *Cristo crucifixus (confixus) sum cruci. Ad gala. 2. Uerus dei cultor christique discipulus &c.* et fortassis etiam in quibusdam Exemplis *ms.* titulum praefert *Fasciculi Myrrhae*; ait enim Autor in *Praef. Colligere studii Hunc myrre fasciculum.*

II. fol. 16. p. 2. minio: *Incipit ternarius*; in margine vero: *Incipit Itinerarius totius vite.* Neutrum inconcinne; agit enim *anonymus Ascetes* de triplici *Via*, atque ita orditur: *Ecce descripsi tibi*

F f

tibi

tibi eam tripliciter. *Prov. XXII.* Cum omnis scientia gerat trinitatis insigne et precipue illa que docetur in sacra scriptura. debet in se representare vestigium trinitatis propter quod dicit sapiens de hac sacra scriptura se eam tripliciter descripsisse propter triplicem eius intellectum spiritualem s. moralem allegoricum anagogicum. Hic autem triplex intellectus respondet triplici actui Jerarchie scilicet purgacioni illuminacioni perfectioni. Purgacio autem ad pacem ducit, illuminacio ad veritatem, perfectio ad caritatem &c. Est vero totus in proponendis Meditationum Schematibus, quibus ad calcem subditur: *Finitus est ternarius.*

III. fol. 27. Incipit hugo (a S. Victore) de arra sponse. Ita: *Loquar secreta anime mee et amica confabulacione exigam ab ea &c.* Prout extat in *Opp. omn. Rotom. 1648. T. II. p. 223. f.*

IV. fol. 38. Biga Epistolarum. Prior quidem *Petri Blesensis* ad quendam *Magistrum Alexandrum* dehortatoria, ne *Ordinem Carthusianum* deserat, quae incipit: *Si concepte indignacionis spiritum possem dissimulare &c.* et est in *Bibliotheca PP. Lugd. T. XXIV. p. 1004. n. 86.* Altera *D. Hieronymi ad Heliodorum* de *Contemptu Mundi*, quae incipit: *Quanto amore et studio contenderim &c.* et est *T. I. edit. Vallars. col. 28. n. 14.* Ad has Epistolas ita praefatur Scriptor: *Utique scio acceptum fore patribus domus uallis yosaphat debitum meum duarum scilicet epistolarum sequencium,*

quas, dum apud uos hospitarer ego indignus colloquium habens cum venerabili patre et christi ministro stephano de duobus punctis tali signo ✠ positis scribendas promisi. Sed quid hoc in comparacione illius caritatis, qua apud uos sum potatus, et frequenter etiam nomen uallis yosaphat quandam uisionem cordi meo ingerit, de qua beatus pater Jeronimus ita loquitur: *Vidit ysaias dominum sedentem super solium excelsum et elevatum; vidit et daniel sedentem dominum sed non super solium excelsum et elevatum, pollicetur et alibi uox diuina dicens: Veniam et sedebo et iudicabo populum in ualle iosaphat, quod interpretatur domini iudicium. Qui peccator est, et mei similis, uidet illum sedentem in ualle yosaphat, non in colle, non in monte, sed in ualle, et in ualle iudicii. Qui uero iustus est et ysaie similis, uidet illum sedentem super tronum excelsum et elevatum. Hoc quidem ille. Ego autem uerius multo mihi conuenire arbitrator, quam idem ipse sanctus aliam de se protulit sententiam dicens: Ego in scelerum meorum sepulcro iacens et peccatorum uinculis dominicum de ewangelio expecto clamorem. W. ueni foras, ut tandem audiam, quid loquatur in me dominus de ualle yosaphat, respiciens stellam, inuocans mariam, ut digne possim uobiscum dicere Aue Maria. Etiam in calce *Dolanensium* memoriae se commendat ignotus hic W. apud eos hospitatus inter an. 1388.—421. hoc enim temporis spatio praefuit eis Stephanus*

1569

ASCETICI.

1570

nis; de quo plura utroque *Volume* dixi.

DCLXVIII.

R. 1991

Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 204. f. maj. per duas columnas exaratus et rubricis distinctus, olim *Fratrum*, ut praefertur, *Carthusiensium prope Pragam*, qui fatentur: *Istum librum dedit nobis reuerendissimus pater dominus Johannes de kytlicz Episcopus Miseneensis* (inter an. 1393—404.) continet I. *Tractatum de septem itineribus eternitatis*, qui incipit: *Eum, qui uenit ad me, non eiciam foras. Job. XVI. Augustinus in libro de cognitione vere uite dicit. Cum Christus uia ueritas et uita dicatur &c.* Nulla neque hic, nec ad calcem *Bonaventurae* mentio, licet *Tractatus iste passim illi tribuatur, compareatque in Opp. omn. Editione Lugdun. 1668. T. VII. p. 184. ubi tamen obseruo, Dist. VII. et ultima ad hanc sententiam: Bonum operatum fert dulcedinem in gustu, et gaudium in corde; subpressum esse auctoris Alberti M. nomen, quod in Codice legitur. Si temere istud accidit, salva res est, sin data opera, suspicari quis posset, cum συγγεγοι fuerint Albertus et Bonaventura, timuisse Editores, ne e citato Alberto dubium quibusdam suboriatur; an *Tractatus non potius ad Asceten aliquem Bonaventurae posteriorem sit referendus. Praeterea deest sub finem in**

DCLXX

F f 2

Codice proluxa περικορη, quae in *Edit. incipit: Odor autem &c. et terminatur: feliciter terminat.*

II. fol. 34. *Incipit liber de spiritali perfectione interioris hominis ex collatione et institutione sanctorum patrum a magistro beynico de frimaria editus. Cassianum in hoc Opere typis, quod sciam, nunquam expresso compilavit notus hic Eremita Augustinianus, cuius varia Scripta jam a me relata sunt, omnia ab Ossingero in Bibliotheca Ordinis enumerantur, qui bene observavit, praesens istud perperam a Trithemio n. 589. in duo distinctum fuisse. Constat illud Libris XXIV. ut vocat, parcialibus in sua Capita tributis, quorum Elenchi ubique praecedunt. Ipse vero Praefationem ita orditur: Istum librum pro honore dei et edificatione legentium studiose concepit magister beynicus de frimaria (al. Vrimarya) sacre theologie professor ex libris collationum et institutione sanctorum patrum. In quo plurima puncta continentur &c. Et re ipsa nihil paene Documentorum sublimioris Asceseos per decursum desideres. L. I. tractat de octo Vitiis capitalibus. II. de Cordis puritate. III. de Discretionem &c.*

III. fol. 84. succedunt S. Bernardi *Sermones LXXXIII. in Cantica*, tribus igitur ultimis pauciores, quam exhibet *Editio Opp. Mauriana T. IV. Inscripti sunt hoc rubro: De tytulo istius libri et quod per excellentiam appellatur cantica canticorum sermo primus*

mus